

GONDOLATOK A BEMERÍTÉSRŐL

A legszebb nap az életedben nem a születésnapod, hanem az a nap amelyen megértetted, hogy miért születtél.

Minden ember eljut egyszer arra a pontra, amikor semmi nem jó. Az etióp főembernek megvolt mindene: képességek, képzettség, karrier, kincsek, kapcsolatok. Mégis volt egy úr az életében. Egy adott ponton megértette, hogy az élet több. A lelke fontosabb, mint minden térbe és időbe zárt érték, ami megszereshető. Emiatt indult el a hosszú útra. A lelke üdvét kereste.

Nem tudni, honnan vette az információt, miszerint Jeruzsálemben, a templomban találhatja meg, amit keres.

Ó, BOLDOG NAP

*Ó, boldog nap, amelyen én,
Meváltóm, elfogadtalak!
Örvend szívem, ujjong elmém:
Hogy elnyertem irgalmadat.
Refrén:*

**Nagy napom, szép napom!
Lemosta Jézus bűnömet!
Éberséggel imádkozom,
Benned örvendek, Jézusom!
Nagy napom, szép napom!
Lemosta Jézus bűnömet!**

*A frigykötés már készen áll,
Eljegyezted az életem.
Vezess, Uram, e léten át,
Míg örökségem elnyerem! Refr.*

*Meváltozott az életem,
Ó az enyém, én az Övé.
Ó megy elől, én követem,
Mevallom Őt mindenfelé. Refr.*

*Szívem nyugodt, boldog nagyon,
Mert megtaláltam üdvömet.
Uram többé el nem hagyom,
Óhózzá mindig hú leszek. Refr.*

(HH 582, BGyÉ 245)

Légvonalban 1581 mérföld megtételére vállalkozott. Hintóval ez a távolság sokkal több lehetett. Az utazás legalább egy hónapig tarthatott... a lelkéért.

Amikor megérkezett, be se mehetett a templomba. Megállt egy udvaron, és ott kérdezte meg a többi áldogálótól, hogy itt most mit kell csinálni. „Imádkozni kell”- mondták. „Mi itt a szokás?” Kérdezte zavartan. „Felemeled a tekinteted az ég felé, széttárod kezeidet és megszólítod.” Vagy, ahogy mi mondtuk volna: „Összekulcsolod a kezed, becsukod a szemed, és mondd”... Mindent úgy tett, ahogy mondták, és az alkalom végén kijött a pogányok udvaráról üres lélekkel, pontosan úgy, ahogy bement. A kijáratnál voltak a könyves standok. Bámszokdott, valaki megkérdezte: „Van bibliád?” „Nincs, de érdekelne.” – felelte őszintén. Végig nézett rajta az árus. Lesírt róla, hogy van pénze. Horribilis összegért felajánlottak neki egy **Ésaiás tekerest**. Szó nélkül kifizette, azután kedvetlenül visszaült a hintóba és elindult a templomból hazafelé zaklatott lélekkel.

Miért nem találta meg a lelke békéjét a templomban? Ki volt a hibás? Ő?... vagy a lelkész? Talán egyik sem. Egy lehetséges válasz erre a dilemmára, hogy Isten nem volt ott a templomban. Istent nem kényszerítheti semmi, hogy a templomok falai között ücsörögjön, várva a hétvégi istentiszteletet. Jeremiás korában, jó hatszáz évvel azelőtt, Isten összepakolt és elment a templomból, miközben a farkas torkában is az volt a szlogen, hogy **az Úr temploma, az Úr temploma. Isten ma sem marad szentnek designált épületekben, ahol nem a Jézus Krisztus evangéliumán van a hangsúly, ahol a Szentlélek nem mozoghat szabadon a betanult szokások és a kötött programok miatt, ahol már csak videoprojektoron olvasható a biblia, de a mindennapokban a polcon porosodik.**

Igazából, a templomból hazafele menet kezdődik az etióp főember története. Hazafele menet találkozott Jézus Krisztussal. (ApCsel 8,26-39)

Ennek a csodálatos történetnek maga Isten a rendezője. Emberileg ezt képtelenség lenne kitalálni. Amikor valaki 1600 mérföldet tesz meg a lelkéért és 53 fejezetet képes elolvasni egy könyvből úgy, hogy egy szót sem ért belőle, az az ember már valóban nevezhető őszinte keresőnek. Amikor majd nehezünkre esik 5 mérföldet megtenni az imaházig vasárnap reggel, mert borús az ég vagy a kedvünk, emlékezzünk az etióp főemberre!

Az első lépés, amit Isten tesz ezért az üres lelkű etiópért az, hogy a kezébe nyomja a bibliát. „Olvasd!” „Tolle Lege!” Pedig ő nem tudta, hogy Isten egy könyv által jelentette ki magát, előre mutatva az Ő testté lett Fiára, aki a saját vérével mossa tisztára minden valaha született ember beszennyezett lelkiismeretét, ha hisz. Mégis elkezdte olvasni.

Csodálni való a biblia, ahogy azt egy általam nagyra becsült ember mondaná, „olyan mint a foszló friss kenyér az éhezőknek, és a hideg víz a szomjazóknak.” Amikor a bibliát olvasod, a Szentlélek összehoz a szerzőjével. Elő lép a sorok

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - page 8-9.

Cancel Cancel Culture

Szeptember, iskolakezds

Koronavírus? - Imanap!

Gyülekezeti beszámoló: Detroit

Felvidék - Szentpéteri körzet

A puszta termőföld lehet (2)

Jöjj, Istenem, tündököld be életem!

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Ave.
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2518 E. McKittrick Place
 BREA, CA. 92821
 zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Szeptember. Ránk köszönt lassan az ősz – bár nagyobb tüzek égnek ma Kaliforniában, mint a nyári hónapokban. Az alhambrai gyülekezetünk testvériségét nem érintette a tűz, de a füst és a pernye a veszély közelségét jelzi. Imádkozunk értük.

Az *iskolakezds* hónapjában sokat gondolunk kisebb és nagyobb gyermekeinkre, és természetesen a pedagógusokra, tanáraikra. Ahogy szokatlanul végződött az elmúlt tanév, szokatlanul kezdődik ez az új is. Van ahol fizikálisan is megnyitottak az iskolák, másutt online – internetes formában kezdik a tanulást. Gyermekeink egészséges fejlődését bizonyára jobban elősegíti a hagyományos, közösségben folyó oktatás. Bízunk benne, hogy ahol erre nincs lehetőség, vagy ideig-óráig megszűnik a lehetőség, ott is találunk megoldást. A felső oktatásban már régóta folyik rendszeresen az online vagy levelező oktatás, alapszinten pedig a home-schooling / házi-iskola. Sajnos nagy esély van rá, hogy a hagyományos formák helyét újabbak veszik át. A vírus csak felgyorsította ezt a folyamatot. Nem természetes és közösség ellenes folyamat részesei vagyunk – gyermekeinkkel együtt mi is – amikor magunkra maradunk, falak közé zárunk bennünket, vagy falak mögé zárkózunk. A „nem jó az embernek egyedül lenni” nem csak a házasság indoklása. Közösségre teremtette Isten az embert – a vele, és egyúttal a társai-val való közösségre. Minden fal, minden el/magába zárkózás, elszigetelődés életellenes. Nem véletlen éli életét Krisztus követője gyülekezeti közösségben. Nem egy interneten létező mega-gyülekezet tagjai vagyunk, hanem egy helyi kis vagy közepes gyülekezetbe tartozunk. *Ott és együtt szolgálunk, vagyis kell megélnünk azt, az életet, amire elhívott bennünket az Úr.* Éppen ezért nem engedünk azoknak a kezdeményezéseknek és erőknak, amelyek szétzilálják vagy megszüntetik a közösséget. Amelyek egymás ellen fordítják az egymás mellé rendelt testvéreket, embereket. Nem félünk, hanem mértékletesek és józanok vagyunk, s az Úrtól kérjük és várjuk a megoldást. Nem a félelem miatt tartunk távolságot és használjuk a maszkot, hanem az egymás iránti szeretet miatt. Nem csak magunkra, egymásra is vigyázunk – amennyire rajtunk áll. S kérjük az Urat, hogy állítsa meg ezt a járványt.

„Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1,7) „Mindennek a vége pedig már közel van. Legyetek tehát mértékletesek) és józanok, hogy imádkozhassatok.” (1Pt 4,7)

Szövetségünk két gyülekezetében is évfordulóhoz érkezett az ott szolgáló lelkipásztor család ezekben a hetekben. Nem tartottak ünnepélyt, különleges megemlékezést – a Facebookon két fénykép hívta fel rá a figyelmemet. Úgy gondoltam, hogy ezen a fórumon megemlékezhetünk a két évfordulóról – bár az egyik nem egészen kerek még -, áldást kívánva, olvasóink nevében is, a két család és a két gyülekezet további szolgálatára.

Dr. Gergely István és családja 2010. július 16-án érkezett meg a New York-i repülőtérre, illetve az új szolgálati helyre, a New York-i gyülekezetbe. Testvéreink Érmihályfalváról indultak. A repülőtéren az őket várók között ott volt a gyülekezet nyugdíjba vonult, de a szolgálatot Gergely testvérek megérkezéséig végző lelkipásztora, *Kulcsár Sándor* testvér is. Istenünk áldását kívánjuk a gyülekezet és a lelkipásztor-család életére.

A legtávolabbi gyülekezetünk, a Melbourne-i (Ausztrália) nyolc évvel ezelőtt fogadta új lelkipásztorát és családját. **Horváth Ferenc testvérek 2012. augusztus 31-én, este 10 óra után érkeztek Melbourne-be** - Nagyváradról, Erdélyből indulva, a Budapesti reptérről, egy átszállással Dohában (Qatar). Horváth testvér elmondta, hogy ez a mintegy 24 órás út volt a legelső repülőútuk. Örülünk, hogy két évvel ezelőtt az itteni gyülekezeteket is meglátogathatták. Őket is, gyülekezetüket is szeretettel köszöntjük ezen az évfordulón, Urunk gazdag áldását kívánva! (szerk)

A BEMERÍTÉSRŐL

folytatás az 1. oldalról

közül és megelégti a kereső lelkedet. **Ne gondold, hogy szeretheted Istent, ha nem szereted a bibliát. Ne gondold, hogy győzhetsz az élet harcaiban, ha nem érdekel ez a könyv.**

A másik szép mozzanat, ahogy Isten időzíti az olvasó találkozását a magyarázóval. Isten, mint a tábornok, aki átlátja a csapatmozgást a térképen, mozgósítja a leghatékonyabb evangélistáját aki a térségben állomásozik, hogy a lelki bajában kínlódó magányos utazóhoz csatlakozzon.

Az etióp egyedül nem ment volna semmire. Nagy kincsnek tartsd, ha valakit felvehetsz az életed szekere, és meghallgat a bajodban, megmondja neked az igazat, amikor senki más. Figyelmeztet, rád kérdez, megmagyarázza amit nem értesz, imádkozik veled, és visszavezet Krisztushoz. Erre azért van szükséged, mert miközben te magad hirdeted a Krisztust, szinte észrevétlenül eltávolodhatsz tőle. Azokba az emberekbe fektesd a legtöbb energiádat, akik szeretnek téged, és olykor kegyetlenül őszinték veled.

Lelki életem kezdetén voltak mentora-im, imatársaim, tapasztaltabb testvérek, akikkel szoros kapcsolatot ápoltam. Hentente találkoztunk, csütörtökön, másfél órára. Félórát bibliatanulmányozásra szántunk, félórát arra, hogy megoszszuk egymással belső harcainkat, kísértéseinket és kudarainkat, és félórát szántunk az imádkozásra és a missziós kilépéseink megszervezésére. Soha nem volt olyan lelki közösségem senkivel azóta. Akik ott együtt voltunk, azoknak többsége lelkipásztori elhívást kapott, és mai napig szolgál. Ahányszor találkozunk, ott folytatjuk ahol abbahagytuk. Barátok vagyunk a távolság és az idő múlása ellenére is.

Jézus szerint a kettőtől indul minden. *Ha ketten vagy hárman egy akarattal...* Olvastam egy kanadai kísérletről, amit belga igavonó lovakkal végeztek. A belga igavonó az egyik legerősebb lófaj a világon, és el tud húzni 3 tonna terhet. Logikusan azt gondolhatnánk, hogy két belga igavonó egymás mellé fogva el tud húzni 6 tonnát. Nos, két belga igavonó ló közel 10 tonnát bír elhúzni együtt. Ha a két lovat együtt nevelték, úgy két összeszeszokott belga igavonó 15 tonna elhúzására is képes. Ez a szinergia elmélet bizonyítása lovakkal. Emberekre is igaz. Két ember együtt sokkal nagyobb hatékonysággal tud teljesíteni, mint kettejük külön teljesítménye összeadva. Gondo-

lom én, ezért volt fontos a tanítványok kettésével való kiküldése. Ezért látjuk Pál apostolt munkatársakkal együtt szolgálni. Miért van az, hogy a mi gyülekezeti rendszerünkben **a pásztor afféle egy személyes hadseregként teljesít az arénában**, sok nézővel körülveve, akik figyelik meddig bírja, és csodálják ha emberfeletti módon bírja, vagy bírálják ha összeesik, mert nem bírja. Legyen legalább egy munkatársad, barátod, testvéred, aki ott ül veled a hintón.

Csak úgy ott hagyni a samáriai ébredést, és elmenni a gázai néptelen országútra, és futni egy szekér után? Nem semmi! Erőtlen üzenet van abban, hogy **Fülöp azonnal engedelmesskedik.** Mondhatta volna, hogy elmegy, de majd holnap. Most éppen az Úr napja van, tele az imaház emberekkel, akik felé szolgálni kell és lelkileg tanácsolni, aztán ott vannak a bemerítkezők és a barátokozók, azokkal foglalkozni kell, és az énekkari próba, a vezetőségi megbeszélés... „Istenem! Ma nem érek rá, de elmegyek a gázai útra is, ha majd lesz időm.”

Isten emberének a legnagyobb kincse a Szentlélek vezetése. Van, aki nem is hiszi, hogy a Szentlélek természetfeletti módon tud adni indítatásokat az övének. Mások pedig elhiszik, csak nem mozdulnak, amikor kellene. Ha nem mozdulsz, Isten küld mást, de te kimaradsz az ő tervéből. Ha több esélyt is kapsz miután engedetlen voltál, azt tartsd különleges kegyelemnek az életedben. **Hiszek az Isten időzítéseiben.** Rájöttem arra, hogy Istennek nincs szüksége a mi kreatív ötleteinkre és tudományos módszereinkre az ő országa terjesztésében. Isten kreatív Isten, és önála előre ki van dolgozva az adott helyzetre vonatkozó leghatékonyabb stratégia, időpontokkal megjelölve. A kérdés, hogy vannak-e Lélek által vezérelt engedelmes Fülöpök?

Fiatalkori emlék. Történt egyik vasárnap, hogy a h... -i gyülekezet pásztoránál ebédeltem. A második fogásnál tartottunk, amikor megszólal a pásztor: „Nem láttam ma *Karcsit* az istentiszteleten. Mi lehet vele?” És a lelkész barátom már áll fel az asztaltól. „Látogassuk meg! Most!” - mondta ellentmondást nem tűrő hangon. Két falásból lenyeltem a libacombot, és mentünk. Megérkeztünk Karcsihoz. Egyedülálló, kb. 25 éves fiatalember. Ajtó nyitva. Karcsi kómásan fekszik az ágyon. Gyógyszer túladagolás. Hívtuk a mentőt, kórház, gyomormosás... megmenekült. Később kiderült, hogy szerelmi csalódásában öngyilkosságot kísérelt meg. Sikerült volna neki, ha mi komótosan elfogyasztjuk a libacombot és a desszertet. Később,

a lelkében már megújult Karcsi megköszönte a segítséget. En akkor tanultam meg az időzítés fontosságát. Az évek során mégis kihagytam néhány vissza nem térő lehetőséget, mert kényelmesen mozogtam. Fülöp tudta, hogy ha Isten azt súgja neki, hogy kelljen fel, akkor menni kell. Egy emberért ott hagyva egy egész városnyi megtérőt? Igen, egy emberért is. Talán Isten azt akarja ezzel mondani nekünk, hogy **ő nem statisztikákban gondolkodik.** Biztosan jól néz ki a gyülekezeti újságban több tucat fehér-ruhás között ott állni bibliával a kezében hollófekete bemerítő ruhában. Istennek mégis fontos az egy. Nála az emberek nem számok. Egy ember lelkét úgy szereti az Isten, mint a nagy tömegekét. *Az egész világot úgy szerette az Isten, hogy az ő egyszülött fiát adta érte... ha egyvalaki hisz őbenne, akkor már öröm van a mennyben... pontosan úgy, mint a pásztor, aki ott hagyta a 99-et az egyért, és örvendezett amikor megtalálta, vagy az asszony, aki megkereste az elgurult drachmát, és a barátnőivel örvendezett, vagy mint a tékozló, aki el volt veszve, megtaláltatott, és az apja nagy lakomát rendezett.*

Kiderül a történetből, hogy Isten ültette az etióp szívébe a megértés utáni vágyat. Fülöp a távfutói tehetségének köszönhetően utolérte a hintót. Etiópia pénzügyminisztere hangos felolvasás módban, éppen Ésaías 53-nál tart. Fülöp futtából, lihegősen bekérdez a hintó ablakán: „Érted is, amit olvasol?” Számomra itt következik az egyik legmeghatóbb pillanat a történetben. *„Hogyan érthetném, ha valaki meg nem magyarázza?”*

Az etióp nem csinál presztízskérdést abból, hogy neki illik értenie mindent, mert ő egyetemet végzett közgazdász, és a minisztériumban dolgozik. „Nehogy már egy mezítlábas gyakorlakuk tanítson engem.” Ő, de sokszor elővesszük az intelligens arcunkat, és villogunk a tudásunkkal. Nem baj, hogy nem értjük, de legalább tegyünk úgy, mintha, legalább nyerjük meg a vitát. Sokáig nehezemre esett kimondani azt, hogy nem értem, mert azt gondoltam, a lelkipásztornak értenie kell mindent a bibliából. Ahogy öregszem, már én is úgy szeretek hozzá állni, mint az etióp pénzügyminiszter. Nem értem! Nekem kétszer kell elmagyarázni, mert lassú vagyok. *„Mondd Fülöp, kiről beszél a proféta? Önmagáról vagy másról? Gyere, ülj ide mellém a hintóba és mesélj.”*

S Fülöp a Szentlélek segítségével elvezette őt Jézushoz.

Lukács János

Befejező rész a következő számban.

ÁHÍTAT

“Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15:58)

Amikor a fáradsággal végzett munka még eredménytelenséggel is fenyeget, különösen nehéz kitartónak lenni abban. Az ember legnemesebb törekvései is gyakran eredménytelenek maradnak. A Korinthusiakhoz írt első levél 15. fejezetében az evangélium tartalmáról és hatásáról írva, Krisztus feltámadásában és annak következményeiben ismeri fel és mutatja be Pál apostol az isteni megoldást, ami ezt a Bűneset óta fenyegető helyzetet feloldja. Ugyanis, általános megtapasztalása és félelme az embernek a kudarc, amit a Prédikátor könyve a „hiábavalóság” szóval jelez. A megnyerhető értékek illanó volta, a jó értékelésre figyelmetlen ember felkészületlensége, életünk röpkése és a mindig kísértő sikertelenség (Lk 5:5), ezek kikerülhetetlen buktatók az életben... „*ha nincs halottak feltámadása*” (1Kor 15:13). Majd így folytatja az apostol: „*Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitetek is; sőt, Isten hamis tanúinak bizonyulunk*”.

Fáradozásunk nem hiábavaló az Úrban! Nézzük Pál példáját; éppen ebben a részben mondja el! A Feltámadt Krisztus megjelent neki (8.v.), kegyelmébe fogadta és abban nevelte, minnek következményeképpen Isten egyházának egykori üldözőjéből a pogányok apostola lett. „*Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavalóvá, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme*” (10.v.). Annak a fáradozása nem hiábavaló tehát, akin az Isten kegyelme nem hiábavaló.

Nem mellékes, hogy mit és hogyan teszünk. A kegyelem nevelő hatása abban mutatkozik meg, hogy az „Úr munkáját” végezzük. A korábban megnevezett dilemma mindig kísért, de az elhívásnak engedelmességgel (az Úrral munkálkodva) maradandó értékekre lelünk, melyekért illanó időnkől és energiánkból készséggel áldozunk. A valós értékek ismerete és az örökélet felőli bizonyosság bölcs életvezetésre sarkallja a hívőt. Szépen írt erről a Kr.u. 4. század végén Khrüszosztomosz (Aranyszájú Szent János), Konstantinápoly püspöke:

„*Az Úr munkáját nem elég sok fáradsággal végezni; tegyünk mindent készséggel és örömmel!*
A fáradsággal végzett munka hiábavalóságot a Paradicsomból való

kiűzetés óta ismerjük - ez a bűn következménye, de a mi munkánk már előre tekintő: az előttünk lévő öröm reménységével végezzük hát!”

Milyen kihívásokkal küszködünk a hitünket gyakorolva? Bizonyosak vagyunk abban, hogy az Úr munkájában vagyunk?

A pedagógus munkáját általában elismerés övezi, talán azért, mert mindnyájan tudjuk milyen sok türelemmel, kitartással, erőbedobással jár a nevelésünk. Kicsinyeinkért felelnek, akiket „ideig-óráig” rájuk bízunk. Jól tesszük, ha imádkozunk hát értük és a környezetükért, amiből érkező, vagy amibe érkező végzik a szolgálatukat.

Imádkozunk az iskolákban folyó oktatói munka áldásaiért!

Novák József

Reményik Sándor:

TEMPLOM ÉS ISKOLA

*Ti nem akartok semmi rosszat,
Isten a tanútok reá.*

*De nincsen, aki köztetek
E szent harcot ne állaná.*

*Ehhez Isten mindannyitoknak
Vitathatatlan jogot ad:*

*Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

*Ti megbecsültök minden rendet,
Melyen a béke alapul.*

*De ne halljátok soha többé
Isten igéjét magyarul?!*

*S gyermeketek az iskolában
Ne hallja szülője szavát?!*

*Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

*E templom s iskola között
Futkostam én is egykoron,
S hűtöttem a templom falán
Kigyulladt gyermek-homlokom.*

*Azóta hányszor éltem át ott
Lelkem zsenge tavasz-korát!*

*Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

*A koldusnak, a páriának,
A jöttmentnek is van joga*

*Istenéhez apái módján
És nyelvén fohászzkodnia.*

*Csak nektek ajánlgtják templomul
Az útszélét s az égbolt sátorát?*

*Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!*

*Kicsi fehér templomotokba
Most minden erőök tömörülnek.*

*Kicsi fehér templom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.*

*A nagyapáink, nagyanyáink,
Szemükbe biztatás vagy vád:*

*Ne hagyjátok a templomot,
A templomot s az iskolát!* (1925)

TESTVÉRI SZÁLAK

Meleg nyári vasárnap délután. Családunk két régi barátja előtt nyitottam ki békési otthonunk ajtaját. Látogatásuk célja: a testvéri szeretet gyakorlása abban, hogy „*mindig szeret az igaz barát.*” (Péld 7,7) A több évtizedes múlt szép emlékeiről hosszan beszélgettünk. A nap utolsó sugarai már a fák tetejét pásztázták, amikor hazaindultak kétegyházi otthonukba.

Mekkora kegyelem, hogy vannak testvéreink, nemcsak testi, de lelki testvéreink! Elgondolkodtam. Mivel tenger sem szab határt a gondolatnak, napi szinten átélem, hogy *Kanadában* járok. Istennek csodálatos ajándéka az emlékezés. Leírhatatlan érzés újra átélni ragyogó tekintetű gyermekeink, unokáink ölelését, vagy amint késő délután sállal a nyakunkat körbetekerve sétálunk, lesve, mikor bukkan elő egy nyuszi a bokorból, vagy a mokus hogyan ugrál egyik fáról a másikra. Lenyűgözött a táj szépsége, egy természetfestőnek csodálatos anyag.

Itt az Alföldön nemigazán láttunk fehér telet, de a mögöttünk hagyott kanadai tél gyönyörűsége bennem hagyta lenyomatát. Az Úr megadta azt a kiváltságos örömet is, hogy Kanadában élő gyermekeinkkel együtt énekelhettük Karácsonyban: „*Csendes éj, szentséges éj!*”

Nemcsak a család szeretetében bővelkedtünk, de testvéreink szeretete is áldott nyomot hagyott férjem szívében, és az enyémében. Bepillantást nyerhettünk a gyülekezeti életbe, *Torontói* testvéreink hitéletének a gyakorlásába. Élménydús hónapok gazdagították idős napjainkat. Tapasztaltuk a testvéri szeretetet, nemcsak szóban, de cselekedetben is. Már a gyülekezet bejáratánál meleg kézfogás mellett, mosollyal kísért üdvözlő szavakkal fogadtak. Felemelő érzés volt így foglalni helyet és figyelni az Igére, amiben minden alkalommal üzenet volt. Különösen az úrvacsorai alkalom hagyott szívemben maradandó emléket. Úgy éreztem, az Úr jár köztünk. A testvéri szeretetet asztali közösségben gyakorolják, együtt ebédeltünk.

Kellemes meglepetés volt az is, hogy hol egyik, hol másik család hívta el családunkat otthonába, és látott vendégül. Olyan is volt, hogy egyik testvér a születésnapjára hívta meg az egész közösséget. Nem mindennapi élmény volt együtt örülni. Testvéreink komolyan gyakorolják a vendégszeretetet. De, nemcsak tettekben nyilvánították ki, mit jelent testvérnek lenni. Gyakorolják az egymásért való imát. Érzékelhető volt, hogyan hordozza a gyülekezet a bajba jutottak problémáját. Tudnak egymás-

ról, érdeklődnek egymás mindennapjai felől. Követendő példa!

Missziós szolgálatnak tekintik, amikor a *Magyar Házban* együtt tartanak alkalmat a többi magyar keresztyén gyülekezettel. A járvány időszakában is példát mutatnak a világnak. A rászorulóik részére szeretetszolgálatokat készítenek.

Gyerekeink révén eljutottunk *Kitchenerbe* is, ahol régi jó barátaink, testvéreink élnek. Fantasztikus volt a találkozás. Megelevenedtek ötven éves emlékek. Gyerekeink gondoskodtak arról is, hogy újra lássuk a világ egyik legszebb csodáját, a *Niagarát*. Ott látni lehet *Amerika és Kanada* határát, ami szinte összeölelkezik a vízesésben. Valahogy hasonlítottam a látott képet a kanadai és amerikai testvérek összeölelkezéséhez. Elképzeltem, hogy amilyen robajjal zúdul alá a víz, úgy ömlik a magasból az áldás a testvéri közösségre, hiszen a testvéri szeretet nem áll meg csak Torontóban, hanem ápolják, építik az Amerikában élő testvérekkel a kapcsolatot. Gyakran szerveznek közös programot. Olyankor nem számít az öt, hat órás kocsit, együtt vannak, megszólaltatják a trombitát, együtt énekelnek, imádják az Istent. Ifjúsági találkozók, nyári táborok, gyülekezeti ünnepélyek mind, mind egy közös szervezésben áll össze. Átélehető a 133. Zsoltár „*Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!*”

Többször ellátogattunk a *Ráma táborba* is. Gyönyörű téli táj, hóhullás, bent meleg szoba, meleg testvéri szeretet. Évekkel előtte már láttam a világhálón, hogy detroiti, clevelandi és még más amerikai testvérek együtt táboroztak. Ez azért is érdekelt, mivel rokonaink, régi jó barátaink élnek a tengeren túl, és mi szeretettől indítva nyomon követtük egymást. Ma is egy kedves hang

telefonon értesített, hogy *Erdőközi Máté és Kovács Péter* merítkeznek be Detroitban. Ők is a Kis család leszármazottai. (mekkora öröm!)

Kegyelem, hogy Isten olyan hatalmasan cselekszik a technikában, hogy amíg Kanadában voltunk, addig is itthon maradt családunkkal, barátainkkal, testvéreinkkel tarthattuk a kapcsolatot. Magyarországra való hazatérésünk óta pedig napi kapcsolatban lehetünk tengerentúli gyermekeinkkel, testvéreinkkel. Ilyenkor átélem, hogy a földrajzi teret fölváltja egy szellemi tér, és ennek a térnek van egy Ura. A Teremtő Isten kezében összeérnek a testvéri szálak a világ minden részéről, és olyan szorosak, hogy még a járvány sem szakítja el. Rendkívül boldoggá tesz, hogy kegyelemből én is ott lehetek az Úr kezében, e testvéri szálak fonatában.

Kisné Ady Éva

Túrmezei Erzsébet: HAZAFELÉ

*Törvény: Az Isten uja írta,
hogy fecske, gólya, kis pacsirta
ősz közeledtén útra keljen,
s napfényes, szép hazára leljen
ott messze, túl a tengeren.*

*Száll, száll a költöző madárhad.
Emberi szívbe titkos vágyat
ugyanígy ad és ír az Isten:
Örök fészket ne rakjon itt lenni!
Érezze, hogy vándormadár!*

*Földre pergő, fáradt levélke:
közeledő tél titkos lépte,
jeladás útra, indulásra,
ereszaljától búcsúzásra.
Ez a búcsúzás győzelem.*

*Legyen a honi jelre várva
szabad a szíve, kész a szárnya!
Ne kösse földnek köteléke!
Bátor röptét kísérje béke,
a borún át, ha hazaszáll!*

Könyvajánló

Martin Luther King Jr.: Erő a szeretethez

*Az „erőszakmentesség apostolának”
beszédei*

„Ebben a világban az erőszakmentesség már nem intellektuális elmélkedés kérdése; hanem cselekvésre szólító szükségyszerűség” – írta *Martin Luther King Jr.* néhai amerikai baptista lelkész és emberjogi harcos **Erő a szeretethez** című, a *Casparus Kiadó* gondozásában magyarul is megjelent könyvének előszavában.

A könyv az erőszakmentesség apostolának nevezett *Martin Luther King Jr.* összegyűjtött prédikációit tartalmazza. Ezek a prédikációk, amelyek már annak idején is bizonyították, hogy elképzelhetetlennek hitt változásokat képesek elindítani az ember belső világában és társadalmi szinten egyaránt, több mint ötven év múltán sem veszítettek érvényességükből, napjainkban is aktuálisak, úgy az Amerikai Egyesült Államokban, mint a világ más tájain is.

A könyv bevezetőjében a következő gondolatokat fogalmazza meg a szerző: „*A bizonytalanság e viharos napjaiban, a háborúk, valamint gazdasági és faji igazságtalanságok révén megnyilatkozó gonosz az emberiség pusztai túlélését fenyegeti. A válság rendkívül súlyos. Ebben a kötetben olyan beszédeket gyűjtöttem össze, amelyek ezt a krízist és háttérrel mutatják be. Azért éppen ezeket választottam ki, mert valamilyen módon mindegyik az e válságból eredő személyes és közösségi problémákat érinti. Ezekben a prédikációkban annak módját keresem, hogy miként képes a keresztyénség üzenete a társadalomban működő, napjainkat elhomályosító gonoszra hatást gyakorolni.*”

Martin Luther King Jr. özvegye, *Coretta Scott King* ezt mondta a könyvről: „*Ha van Martin Luther King Jr. könyvei között olyan, amelyről az emberek következetesen azt mondják nekem, hogy megváltoztatta az életüket, akkor ez az Erő a szeretethez. Azt hiszem, azért, mert ez a könyv írja le legjobban Martin Luther King Jr. erőszakmentes filozófiáját; a hitet egy szerető isteni jelenlétben, amely minden életet összeköt.*”

Horváth Ferenc

KORONAVÍRUS? IMANAP!

A *Victoria-i Baptista Szövetség* - melynek gyülekezetünk is tagja - a mai napot, augusztus 30-át, a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos *imanappá* nyilvánította.

Mivel *Victoria* állam területén a legszigorúbb korlátozások vannak érvény-

ben, felismerjük, hogy ez a világvjárás milyen szörnyű hatást gyakorol államunkra, nemzetünkre és valójában egész világunkra. Ez az időszak egy kétségbeejtő idő, azonban fontos, hogy Isten gyermekeiként imádságban összekapcsolódjunk a Victoria államban élő baptista testvéreinkkel.

Kérünk benneteket, hogy imádkozzatok a BUV gyülekezeteiért, a helyi missziós tevékenységekért, a lelkipásztori vezetésért, a különböző generációk között végzett szolgálatokért, és azért, hogy a mindenható Isten biztosítsa mindazon erőforrásokat, melyek szükségesek a járvány megfékezéséhez.

A Melbourne-i Gyülekezet FB oldaláról. (Igen, a hívó imádkozik a koronavírus megszűnéséért, testvéreinkért, és vigyáz magára és másokra is.)

Magányosan mennek el, a kezüket senki nem fogja...

"Mind elmennek. Némán, alázattal, amilyen alázatos némaságban, munkával és áldozattal telt az életük. Elmenőben van egy teljes nemzedék. Ők azok, akik az élelemért vívott hájzában a légópincéből olykor kitörve a bőrükön érezték a háború bűzét, a nélkülözést és a veszteségeket. Kérges tenyerek, mélyen árkolt arcok mennek most el, s velük együtt távozik a gyilkos napon és a metsző hidegben töltött idők emlékezete. Testek, amelyek atlétatrikóban és újságpapírcsákóban tonnaszám hordták a törmelékeket, cementet kavartak, és meghajlították a vasat. Elmenőben a Lambretták, a Cinquecento és Seicento nemzedéke, az első hűtőszekrényeké, a fekete-fehér tévéké. Lepedőbe csavarva hagynak el bennünket, mint megannyi Krisztus, ők, a gazdasági boom megteremtői, akik életük és verítékük árán felemelték ezt a nemzetet, és olyan gazdasági jóléttel ajándékoztak meg bennünket, amit büntetlenül élveztünk hosszú ideig. Velük együtt távozik most a tapasztalat, a belátás, a türelem, a rugalmasság, a tisztelet és ki tudja, hány órányi elfeledett imádság. Magányosan mennek el, a kezüket senki nem fogja, nem lehelnek utolsó csókot az arcukra. Mennek a nagyszüleink, országunk történelmi emlékezete, az emberiség kulturális öröksége. Itália tartozik nektek egy KÖSZÖNŐM-mel, 60 millió kedves gondolattal, amely utolsó utatokon elkísér." (Egy olasz tüdőgyógyász gondolatai)

Növekedjétek a kegyelemben... a jelenlegi nehéz, szokatlan helyzetben is!

Az emberi életnek több, ismertén nehéz szakasza van, amit kihívásként, életre szóló tanulságokat adó változásként élünk meg, - úgy mint gyermekkor, serdülőkor, felnőttkor, öregkor. Eközben életre szóló döntéseket hozunk az átélt tapasztalatainkra alapozva. (Barátság, pályaválasztás, házasság stb.)

A legnagyobb jelentőségű és örök időkre szóló döntésünk, amikor felismerve bűnös voltunkból eredő reménytelen állapotunkat, elfogadjuk Istennek számunkra felajánlott egyetlen megoldását: az Úr Jézus Krisztusban elnyerhető bűnbocsánatot, megtisztulást, és egy teljesen új élet kezdetét. A felkínált kegyelemre adott válaszuk, választásunk határozza meg a továbbiakban a nem várt, meglepetésszerűen jött élethelyzetek, "nem szeretem napok", ismeretlen körülmények közötti lelki állapotunkat.

A koronavírus világvjárás időszejében nagyon sokan válnak depresszióssá, elkeseredetté, félelmeiktől megterheltté. A bűneiből megtért ember számára a kiúttalanság mélységéből is lehetséges fel-emeltetni, növekedni a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusnak ismeretében (2Péter 3:18). Sőt, a nyomorúság sok próbája között is lehet bőséges az örömről (2Kor 8:2).

Ennek a bizonyosságát az életem korábbi szakaszaiban előfordult "karantén helyzetekben", próbákban nyertem meg. Például amikor majdnem öt hónapon keresztül **kórházban feküdtem** és még a kórtermet is csak felügyelettel hagyhattam el. Bibliámmal a kezemben, Megváltómmal a szívemben nem féltém, hanem bíztam, mert erősségem és szabáditóm örökösödött felettem. (Ésaiás 12:2)

Évekkel később egy elborult értelmű, sőt zárt-osztályra került tanítványomat próbáltam majdnem két hétig **otthonunkba befogadva lelki-gondozni**, távol tartani az öngyilkossági szándékától, úgy hogy közben engem is sokszor megfenyegetett... Folyamatosan, hangosan olvastam a Bibliát, mert hittem, hogy Isten szava nem engedi, hogy a félelem erőt vegyen rajtam, és ápolmatat is van hatalma megérteni, megragadni halálos veszedelme során.

Egy hasonló esetben öt hétig jártam be naponta a **Korányi Kórház Elmeosztályára**, mert az oda jutott fiatal testvérnő csak a kezemből volt hajlandó ételt elfogadni, és csak akkor volt elviselhető a magatartása, ha egymásba kapaszkodva együtt énekelünk. Zengett a terem: „Az Úr csodásan működik” kezdetű énekünkötől.

Mindhárom eset valóságos karantén volt számomra. Félre kellett tenni magamat, magánéletemet, saját fontos ügyeimet. **Kizárólag Jézus Krisztus,**

gyenge életem biztos forrása, **tette végig járhatóvá és általa áldottá ezeket a nehéz időszakokat.** Mindez egy életre meggyőzött engem arról, hogy **Isten nem rak ránk terheket erőnkön felül, sem nehézségeket cél nélkül,** és gazdagon kárpótol minden szolgálatra Neki szánt időért.

A továbbiakban - amikor a jelenlegi karantén helyzetben nyert tapasztalatokról, átélésekről szeretnék röviden írni - nem is a próbát jelentő nehézségekre szeretném helyezni a hangsúlyt, hanem sokkal inkább arra, hogy **Urunknak terve, célja van velünk, és a megpróbáltatásunkkal is javunkat szolgálja.**

Nagyon nehéz volt elfogadni, hogy szeretteinkkel, unokáinkkal, testvéreinkkel, barátainkkal nem találkozhatunk, de többet imádkozhattunk értük, mint az elfoglalt időszakokban!

A családi és baráti asztal melletti vendégeskedés *nagyon hiányzott, de szeretetünket a portán vagy főbejáratnál hagyott csomagokkal is kifejezhetjük.* Szakadt ruhát, zoknit megvarrhattunk, a ruhákban esett foltokat kitisztíthattuk, nehezen megkapható dolgokat megvásárolhattuk, és házhoz vihettük, de még postán is elküldhettük annak, akinek szüksége volt rá.

A gyülekezeti alkalmakon korábban lehetséges találkozás *elmaradt, de telefonon is gyakorolhattuk az imaközösséget és lelki gondozást.* Magányos testvéreket közös esti énekléssel bocsáthattuk nyugovóra telefonkapcsolat által.

Az internetes istentiszteletek, bibliaórák sok áldozatot és munkát kívántak lelkipásztorunktól és az öt segítő testvérektől, *de csodálatos volt, hogy ezekre az alkalmakra olyanok is bekapcsolódhattak, akik korábban nem jártak imaházba.*

A naponkénti itthoni *igeolvasás, imádkozás időtartama meghosszabbodhatott* és lehetőségünk nyílt a Biblia egy év alatti program szerinti tanulmányozására.

Távoli gyülekezetek istentiszteleteit is meghallgathattuk, sok meg nem szokott lelki útmutatást nyerve.

Mielőtt befejezzük a napot, énekeket is hallgatunk, mi is együtt énekelünk velük. *Előkerült a szekrény mélyéről a mandolin, és vele együtt a mandolinzenekarban tanult olyan énekek, amelyek mára nézve áldott üzeneteket tartalmaznak.*

Ha néha néha bús vagyok, és szívemben ellankadok, / Holott e földi gondok, kesergni nincs okom. / Hamar az Úr elé megyek és kérek tőle új szívet, / Mert földi bánat és keserv a mennyből nem ered.

Magányos idős hölgy a szomszédunk. Ha a bejáratnál összetalálkozunk, mindig vágok néhány szál virágot kertünkéből, és Isten áldását kívánom oda nyújtom neki.

"A megváltottak szíve olyan lesz, mint a megöntözött kert, és nem bánkódnak többé." (Jer 31:12/b)

Dr. Fazekas Erzsébet

DETROIT

KÜLÖNLEGES ÁLDÁSOK, EGY KÜLÖNÖS NYÁRON

Idén arra tanít bennünket az Úr, hogy miként kell lemondanunk néha a saját terveinkről, hogy jól beilleszkedhessünk az Övébe. Amikor az ezévi ígényt kaptuk: *“Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!”* (Péld 3:5), talán még nem is sejtettük, hogy mennyire valóságosan próbára lesz téve ennek az ígének az üzenete életünkben.

Tavasszal, a Feltámadás ünnepére készültünk, amikor megtudtuk, hogy a **fizikai összejövetel helyett, egy ideig online kell folytatnunk gyülekezeti életünket.** Ez a különleges kapunyitás új áldások forrását jelentette számunkra. Olyanok felé is szolgálhattunk, akik soha nem jártak még az imaházunkban, és azt is megtapasztalhattuk, hogy a közösség több mint az épület, amelyet otthonunknak nevezhetünk az Úr kegyelméből. Gyönyörködhattunk testvéreink, fiataljaink szolgálatkészségében, amellyel hétről hétre építették az Úr népét. Érezhettük, ahogyan otthonainkból lélekben összekapcsolódunk egymással a gyülekezeti alkalmakon, és különféle eszközökkel napi kapcsolatot tartva hallhattuk láthatuk egymást, együtt könyörögve az Úrhoz, és örvendezve az imameghallgatásokat látva.

Nyár eleje óta ismét találkozhatunk az imaházban. Hisszük, hogy nem azt akarja az Úr, hogy ott folytassuk, ahol abbahagytuk, hanem újat tervez az életünkben, gyülekezetünkben, szolgálatunkban. Tapasztaljuk, hogy miközben kimozdít bennünket az Úr a megszokott helyzetünkől, nagyon sok értéket mutat meg, ami megújulásunkat szolgálhatja. Ennek a folyamatnak a végkifejlete az Úr kezében van. Hálásak vagyunk azért, hogy nem hagyott el bennünket, és az Ő szeretetében megmaradva minden a javunkat szolgálja.

Amint a tanév végén hálát adtunk gyermekeinkért, fiataljainkért, külön örömet jelentett számunkra, hogy **Rathfon Emma** idén graduált. Néhány héttel később imádsággal és áldással indítottuk őt tovább, mivel másik államban folytatja egyetemi tanulmányait. Továbbra is imádkozó szívvel kísérjük őt, és szeretettel várjuk, amikor hazalátogat.

Július végén **szabadtéri istentisztelet és gyülekezeti napot** tarthattunk, zenekarunk szolgálatával, áldott közösségekben gyönyörű környezetben, a természet templomában. Feledhetetlen, különleges alkalom volt ez a hosszú bezártság után.

Mindeközben imádságos szívvel készültünk a nyár legnagyobb ünnepélyé-

re a gyülekezetünkben. Két fiatal már közel egy éve készült arra, hogy az Úr Jézus parancsának engedelmeskedve, hitvalló bemeítésben részesülhessenek. Végül augusztus 9-én érkezett el ez a várva várt nap. Megható és megerősítő volt átélünk, hogy bár nem minden a mi terveink szerint alakul, az Úr terve mégis dicsőségesen megvalósul.

A **bemeítés** előtti napokat már együtt töltöttük azzal a néhány fiatalal, akik *New-Yorkból, Chicagóból és Cleve-landból* érkeztek, hogy velünk együtt örvendezzenek. Ünnepeünkön pedig a református és pünkösdi testvéreink mellett néhány környékbeli vendéggel is megajándékozott az Úr bennünket.

Közös énekléssel és hálaadó imádságokkal kezdődött az istentisztelet, amit a fiatalok által vezetett dicsőítés követett. Ezután zenei szolgálatokkal, versekkel, énekekkel folytattuk az örvendezést az Úr színe előtt.

Mielőtt meghallgattuk volna a fehérhúások bizonyágtételét, *Huli testvér*, gyülekezetünk lelkipásztora rövid igehirdetésben bátorította a bemeítendőket az Úr Jézus követésére, a ránk bízott kincs megőrzésére, és ama nemes harc megharcolására. A Szentlélek munkájának a csodájaként éltük meg, hogy az igehirdetés a 2Tim 1:14 gondolataival zárult, a vendégszolgálatra hívott *Püsök Dániel* lelkipásztor testvér pedig (aki a

határ lezárása miatt videóüzenetet küldött), az 1 Tim 6:12 alapján szólt a bemeítettekhez. Épp ezek az ígék voltak a két fiú bemeítési ígéi.

A bemeítés előtti bizonyágtételt **Kovács Péter** kezdte, aki elmondta, hogy Ő már korábban döntött az Úr Jézus mellett, de abban, hogy most itt áll, nagy szerepet játszott a tavalyi RAMA táborban töltött hét, amelyben segítőként szolgált a gyermekek felé, valamint az Ifjúsági Szövetség erdélyi misszióújtja, ahol megszületett benne az elhatározás, hogy követni akarja az Úr Jézust a bemeítésben is. Gyönyörködve hallgattuk ezt, és látjuk, hogy az Úr milyen csodálatosan munkálkodik Péterünk szívében és használja őt a közösségünkben.

A bizonyágtételt **Erdőközi Máté** folytatta, akinek az életében szintét a tavalyi RAMA tábori gyermekhét jelentett nagy változást, amikor a pénteki evangelizációs estén átadta az életét az Úr Jézusnak. Az Úr többünknek megadta azt a kegyelmet, hogy tanúi lehettünk akkor Máté visszafordulásának, és most örömkönnnyekkel hallgathattuk, amint kérte, hogy továbbra is imádkozzunk érte.

Ezután következett a bemeítendő hitvallása, majd megmozdult a parton a víz, és fiaink **hitvalló bemeítésben részesültek**, az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében.

A keresztség után *Herjeczki Géza* lelkipásztor hirdette az ígét a gyülekezetnek az ApCsel 16:14-15.22-34. alapján.

Ezt követően *Huli testvér* és *Herjeczki testvér* **kézrátételes imádsággal** adott hálát valamint kérte az Úr Lelkének áldását a frissen bemeített testvéreink életére. Az énekkar folytatta az áldáskérést a jól ismert ének gondolataival: *“... Mert kit Te áldasz, mert mit Te áldasz, az meg van áldva örökké.”*

Ünnepi Istentiszteletünk, a bemeítési Bibliák átadásával és köszöntésekkel zárult.

A fiatalok és a videóüzenet mellett, *Kerekes Tibor* lelkipásztor testvér és a család részéről hangoztak a bátorító ígék, üzenetek a bemeítettek felé. Vé-

gül *Für Béla* testvér néhány szóban angolul is összefoglalta az ünnepélyünk üzenetét a magyarul kevésbé értő vendégeink számára.

“Ő boldog nap, amelyen én Megváltóm elfogadtalak” - énekelte zárásként a gyülekezet, miközben a Menny és a megváltottak öröme visszhangzott a lelkünkben. Kívánjuk, hogy ebben az örömben még sokan osztozhassanak velünk, és még sokszor magasztalhassuk az Úr Jézust, hallgatva további bemeítendő bizonyágtételét. Végül hadd legyen bátorítás számunkra az egyik köszöntő ige, a család részéről: *“Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!”* - **HS**

cancel cancel culture

This “not so new” phenomenon is everywhere in our world today. Unfortunately it has found its way into the Church. Christians today are canceling people left and right. From friends who said something they didn’t agree with to celebrities being cut off because they sided with someone else.

- How quick are you to cancel someone? I’ve been pretty quick in the past. As I look back at the times I’ve cancelled people, I was my weakest spiritually. I was the least connected to the truth of the Gospel. This has nothing to do with eliminating negative people from our lives or our news feeds, this has everything to do with our pride. Our belief that we’re better off. That we make “less worse” mistakes than “those people.”

- The Gospel says that the only thing God’s about cancelling are our debts. Unfortunately the Gospel in American Christianity has leaned more toward what Jesus can do “for me,” rather than what Jesus did “in spite of me” (Romans 5:8). It’s no wonder that some Christians have bought into the cancel culture. We’ve lost site of how sinful we really are. By nature we want nothing to do with God. But God, “While we were still sinners, Christ died for us.” He cancelled the debt we could never pay.

- The belief that someone is “worse off than we are,” more deserving of being cancelled because of their mistake, is just like the Pharisees casting stones at the woman caught in adultery. How dare we?!?! The only way to cancel cancel culture is to increase your belief in God and think of your self less. It’s God’s goodness that leads us to repentance. When we couldn’t earn it, when we deserved to be cancelled, God forgave.

Chris Kuti

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

IRRESISTIBLE GRACE

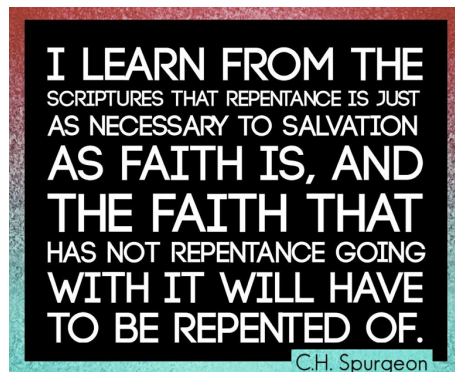
by CH Spurgeon

I believe that Christ came into the world not to put men into a salvable state, but into a saved state. Not to put them where they could save themselves, but to do the work in them and for them, from first to last. If I did not believe that there was might going forth with the word of Jesus which makes men willing, and which turns them from the error of their ways by the mighty, overwhelming, constraining force of divine influence, I should cease to glory in the cross of Christ. (Sermons, Vol. 3)

A man is not saved against his will, but he is made willing by the operation of the Holy Ghost. A mighty grace which he does not wish to resist enters into the man, disarms him, makes a new creature of him, and he is saved. (Sermons, Vol. 10)

ON REPENTANCE

Repentance is a part of salvation, and when Christ saves us, he saves us by making us repent. But repentance does not save. It is the work of God alone. (Sermons, Vol. 12)

ON PREDESTINATION

I question whether we have preached the whole counsel of God, unless predestination with all its solemnity and sureness be continually declared. (Sermons, Vol. 6, p. 26)

ON SUBSTITUTION

Substitution is the very marrow of the whole Bible, the soul of salvation, the essence of the gospel. We ought to saturate all our sermons with it, for it is the lifeblood of gospel ministry. (Sermons, Vol. 17)

If you put away the doctrine of the substitutionary sacrifice of Christ, you have disembowelled the gospel, and torn from it its very heart. (Sermons, Vol. 23)

I KNOW WHO HOLDS TOMORROW

As a singer evangelist *Ira Stanphill* (1914 - 2003) traveled the United States and Canada extensively and around the world to 40 countries to preach and perform his music. He is said to have composed more than 500 gospel songs. Many famous secular singers have performed his works, such as *Elvis Presley* ("Mansion Over the Hilltop") and *Johnny Cash* ("Supper time"). In 1939, Stanphill married *Zelma Lawson*, a minister's daughter who "played piano by ear and accompanied her parents on a local radio program." But unfortunately that marriage ended in divorce in 1948. It is said that he wrote "*I Know Who Holds Tomorrow*" during that time.

Stanphill's wife grew tired of his ministry and left him to pursue a career of her own in entertainment. Sadly, she was killed in a car crash sometime later. The lyrics of this song aptly convey the emotions of listlessness and doubt that Stanphill encountered while going through such a difficult period in life. During the years of separation, divorce and her death, Stanphill is said to have sunk into a deep depression.

Stanphill was driving one night when he began to hum and then sing a song. He was singing about not knowing what the future held but trusting God with the future. Upon arriving home, he rushed to his office and his piano and jotted down the words.

Over the years these words have been claimed by so many who are facing an unknown future. But as a child of God we can face the future with the full knowledge that there is one who does hold tomorrow and does tenderly and safely lead us through whatever is ahead.

What peace, direction and security we can obtain as we walk with Him, the one who really knows our tomorrow. Are you worried about tomorrow? I think that often we all are. But what a comfort it is to realize that the one who really loves us will walk through it with us and He knows the way. (*Berry Kauffman*)

*I don't know about tomorrow;
I just live from day to day.
I don't borrow from it's sunshine
For it's skies may turn to grey.
I don't worry o'er the future,
For I know what Jesus said.
And today I'll walk beside Him,
For He knows what is ahead.
Many things about tomorrow
I don't seem to understand
But I know who holds tomorrow
And I know who holds my hand.*

*Every step is getting brighter
 As the golden stairs I climb;
 Every burden's getting lighter,
 Every cloud is silver-lined.
 There the sun is always shining,
 There no tear will dim the eye;
 At the ending of the rainbow
 Where the mountains touch the sky.
 Many things about tomorrow
 I don't seem to understand
 But I know who holds tomorrow
 And I know who holds my hand.*

YOU MUST BE BORN AGAIN

John 3:7

By Oswald Chambers

The answer to Nicodemus' question, "How can a man be born when he is old?" is: Only when he is willing to die to everything in his life, including his rights, his virtues, and his religion, and becomes willing to receive into himself a new life that he has never before experienced (John 3:4). This new life exhibits itself in our conscious repentance and through our unconscious holiness.

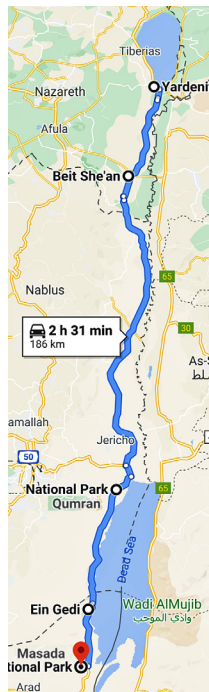
"But as many as received Him..." (John 1:12). Is my knowledge of Jesus the result of my own internal spiritual perception, or is it only what I have learned through listening to others? Is there something in my life that unites me with the Lord Jesus as my personal Savior? My spiritual history must have as its underlying foundation a personal knowledge of Jesus Christ. **To be born again means that I see Jesus.**

"...unless one is born again, he cannot see the kingdom of God" (John 3:3). Am I seeking only for the evidence of God's kingdom, or am I actually recognizing His absolute sovereign control? The new birth gives me a new power of vision by which I begin to discern God's control. His sovereignty was there all the time, but with God being true to His nature, I could not see it until I received His very nature myself.

"Whoever has been born of God does not sin..." (1 John 3:9). Am I seeking to stop sinning or have I actually stopped? To be born of God means that I have His supernatural power to stop sinning. The Bible never asks, "Should a Christian sin?" The Bible emphatically states that a Christian must not sin. The work of the new birth is being effective in us when we do not commit sin. It is not merely that we have the power not to sin, but that we have actually stopped sinning. Yet 1 John 3:9 does not mean that we cannot sin—it simply means that **if we will obey the life of God in us, than we do not have to sin.**

A PUSZTA TERMŐFÖLD LEHET... (2)

A szentföldi túráknak két fókuszja van: az északi országrész – főleg Galilea, a másik: Jeruzsálem. A kicsi országnak hatalmas a történelme. (Izráel területe kb. a negyedrésze Magyarországnak vagy Michigannek.) Szinte minden települése mellett vagy alatt évezredekkel ezelőtti élet nyomaira bukkanunk az archeológusok. Annyira, hogy az építkezések megkezdése előtt meg kell győződni arról, hogy a terület nem tartalmaz régi romokat, emlékeket. Építési engedélyt csak egy ilyen „felmentés” után lehet kapni.

Ezúttal a Galilea utáni és Jeruzsálem előtti 2 napunk néhány állomásról számolok be röviden olvasóinknak. (Az utat a Pilgrim Tours szervezte, Jan. 2020)

A Kinneret tó déli részétől indultunk, az út száz és egynéhány mérföld volt (mintha Toledoból Clevelandra utaznánk, vagy Budapestről Jánoshalmára). Az állomások: Yardenit, Beit Shean, Qumran, En Gedi és Masada.

Két népszerű bemelegítési helyet lehet felkeresni a Jordán folyó partján – az egyik az u.n. Yarnedit Baptismal Site, közvetlen azután, hogy a folyó kilép a Genezáret tavából, a másik délen, mielőtt a Holt tengerbe torkolna. Ez az

utóbbi lehetett az a hely, ahol János bemelegítette az Úr Jézust (néhány évvel ezelőtt oda is eljutottunk). Yardenit a Galileai tenger környéki turista forgalom közelében van, nagyon sokan látogatják. Általában minden csoportban van néhány olyan személy, aki szeretne bemelegíteni (vagy újra bemelegíteni) a Jordán folyóban. A mi, főleg lelképásztorokból álló csoportunk sem volt kivétel ez alól. Ez volt az egyetlen olyan állomás, ahol nem a régmúlt események jeleit kerestük, hanem a ma is élő Megváltóval való kapcsolatot, vagy annak megújítását. Az Úr Jézussal való közösség nincs helyhez vagy időhöz kötve, de ha valaki arról tesz bizonyosságot, hogy amikor a Jordán folyóban újra bemelegített, öröme túláradó volt, és a szolgálata való odaszántásában megújult, akkor azt mondhatjuk: SDG, érdemes volt ide jönnie.

Fél órába sem került a 90-es főúton délfelé haladva, hogy a következő áll-

omásra érkeztünk, **Beit Shean-ba**. Utunk egyik legnagyobb élménye volt ez az állomás. Sokszor jártam már Izráelben, de még egyszer sem jutottunk el Beth Shean-ba (a nevét 3 változatban is írják), újabb néven (persze ez is kétezres éves név) *Skythopolis* – a 10 város (decapolis) közül a legnagyobb. Az egyik legrégebbi településként tartják nyilván a történészek (nem vagyunk túl messze Jerikótól, a legrégebbi várostól). Hatezer évvel ezelőtti település nyomaitól a 749-es földrengés során elpusztult nagy római városig – az archeológusok paradicsoma ez. Azt mondják, hogy ez a legnagyobb jelentőségű és méretű feltárás Izráelben. Számunkra természetesen a bibliai események a legfontosabbak – ezekből is van néhány. A legismertebb: *Saul király* és 3 fia holttestét Beth Sean várfalára függesztették a filiszteusok, miután a *Gilboa* hegyén legyőzték Izráelt (1Sám 31). Az Újszövetség nem említi, hogy Jézus, vagy az apostolok

jártak volna itt, de az ásátások a római városban (Scythopolis) eleven keresztyén életről tanúskodnak – a negyedik századtól a földrengésig. A régi város a hegyen épült, a rómaiak a hegy lábánál építkeztek.

A Beth Shean hegy tetejéről belátni majdnem az egész Jordán- és Jezréel völgyét. Gilboa hegyére szinte át lehetne kiáltani, a távolban még *Tábor hegyét* is láthatjuk. A hegy alatt pedig az újszövetségi idők nagy városának csodálatos romjai – Korinthusi oszlopokkal szegélyezett utcák, 7000 férőhelyes stadion... Volt, amikor negyvenezren is éltek itt. Nem néhány óra, egy nap sem lenne elég a legfontosabb feltárások áttekintésére.

A Jordán völgyében déli irányban haladtunk tovább, egészen a *Holt tengerig*, s annak nyugati oldalán hamarosan elérkeztünk a **Qumráni barlangokhoz**. Egy *esszéneus* közösség élt itt az első században, a világtól elvonulva, ószövetségi szent iratokat tanulmányozva és másolva. A rómaiak elől barlangokba rejtették a cserépkorsókban tárolt iratokat, melyeket 1947-ben fedeztek fel – ezek az u.n. **Holt tengeri tekercsek**.

Messziről eddig is láttam már a Qumráni barlangokat, de csak most volt annyi szabad időm, hogy nekivághattam a hegyeknek, és az 5-dik számú bar-

langnak egészen a közeléig jutottam. Ó, mennyire szerettem volna, ha még egy fél órát kapok, hogy az egykor Isten igéit rejtő barlangban letérdelhessek, s hálát adhassak a soha el nem múló Igéért!

(Beszédeid már végleg velem maradnak / elmúlhat ég és föld... Az Ige rabja)

A Holt tenger dereka felé érkeztünk el **En Gedi** (Engedi) szőlőihez (EnEn 1,14), vagy inkább pusztájához (1Sm 24,2). A sós tenger nyugati oldalán, Júdea pusztájában ez a legnagyobb oázis. A sziklás pusztaságban számtalan forrás ered, s teszi a kevéske jó termőtalajt művelhetővé. Pálma-erdő fogadott a sziklák közé vezető úton. Több, mint ötezer éves település jeleire is találtak itt. *Dávid* volt a legnevesebb „lakója” ennek a barlangokban is bővelkedő pusztának – az egyikben nem csak *Dávid*, de az őt

üldöző *Saul király* is megfordult, ráadásul egyszerre (1Sm 24).

A puszta termőföld lehet... énekeljük néha (HH 545). Az egyik legnagyobb élményem a szentföldi utakon annak átélése, hogyan létezik egymás mellett, egyszerre, a pusztaság és az eleven, bőtermést hozó föld; vagy, hogyan válik a pusztából termőföld? A titok: a víz, az éltető víz. *Ezékiel próféta* látomásában a templomból, a szentélyből fakad az éltető víz, s onnan folyik keletre, a pusztába, egyre duzzadva, a Holt tenger felé - és élet fakad mindenütt, amerre folyik. Az élettelen, halott tenger sós vize is meggyógyul, halakkal lesz tele, s éppen itt, Engedinél is halászni fognak, s lesz hal annyi, mint a Nagy tengerben (Ez 47,10).

E látomás az idők során sokszor beteljesedett, s a hívó ma is érzékelheti ezt.

Úszni, vagy inkább lebegni a tengeren, melyben *Abrahámék* is megmártóztak úgy négyezer éve, s közben - mint egy mély katlanból, a föld legmélyebb pontjáról - a Holt tengert körülvevő sziklás hegyeket méregetni, *Lót felesége* kővé-dermedt sikolyát keresve, most is különleges élmény volt. Hálás vagyok érte.

S ha még **Masadáról** is írnék, és ennél több fényképet választanék a több ezerből, úgy vélem, az egész újságunk sem tudná befogadni azt. (János után, szabadon.) Ezeket pedig azért jegyeztem föl, hogy bizonyosságot tegyek arról, hogy az értünk földre jött *Megváltó Jézus Krisztus* lányomait, és Isten kijelentett, leírt és megőrzött Igéjét milliók keresik ma is, és kimondhatatlan az örömük, amikor meg is találják.

Herjeczki Géza

FELVIDÉK A SZENTPÉTERI KÖRZET

Lelkipásztor családjunk pozitívan élte meg a koronavírus időszakot. Szolgálati területünkön egyetlen fertőzött sem volt. Nálunk a megelőzésre helyeztek nagyobb hangsúlyt, és ebben nagyon fegyelmezett volt országunk lakossága.

Kezdeném azzal, hogy a családfőnk, *ferjem*, csak azzal, hogy nem autózott oly sokat a szőrványba, megpihent, felfrissült. Telefonon tartotta ebben az időszakban a testvérekkel a kapcsolatot. A *két főiskolás fiunk* haza költözött Pestről ebben az időszakban, és itthonról tanult online, így velük és utolsó éves gimnazista *leányunkkal* újra együtt lehetünk. Sokat beszélgettünk és imádkoztunk.

Számomra intenzív időszak és sok kihívás volt ez az év. Február elejétől nyolc órás gondozói munkát kaptam a szomszéd faluban. Két hölgyet gondozok, akikkel nagyon jól alakult a kapcsolat, lelkileg is. Az esős napokon előkerült a *Hit Hangjai énekeskönyv* és sokat énekelünk közösen is. A református kalauzigei elmékedéseit is megbeszélhettük munkám végzése közben vagy sétálva.

Testvériségünk nagy része falvakban lakik. Jó volt látni, ahogy a családok apraja-nagyja műveli kertjét és háza táját. *Szomszédaink*, akikkel eddig is jó, őszinte, kölcsönösen segítő kapcsolatunk volt, most még nyitottabbá váltak. Beavattak gondjaikba, munkahelyük elvesztésébe, tartalékaik felélésének terhébe, félelmükbe - hogyan fogják kölcsöneiket törleszteni. Így volt lehetőségünk a személyes bizonyágtételre, segíteni azzal, amink van. Bátorítottam őket, hogy kiáltsanak Istenhez, aki tud adni új munkalehetőséget. Ő imáinkat meghallgatta, és valóban adott munkahelyet.

Szentpéteri gyülekezetünk éppen ebben az időszakban gyarapodott egy családdal, anya és két gyermekével. Ők Komáromban laknak, de a Rózsakerti gyülekezetben ismerték meg az Urat. Felvették velünk a kapcsolatot. Rendszeressé váltak az esti beszélgetések, őszinte kérdések és együtt való imádság.

Központi gyülekezetünkben és a szőrványban május 24-től tarthatunk *nyilvános istentiszteletet*. Nagy öröm volt ismét együtt lenni, még ha kötelező maszkban és kézfertőtlenítőt használva is.

Leányunknak sem vált hátrányára a három hónapos időszak, lelkiismeretesen tanult és készült. Nagy öröm volt egész közösségünk számára, mikor megtudtuk, hogy magas pontszámának köszönhetően felvették az ELTE pszi-

chológia szakára. Aztán a Wesselényi utcai kollégiumban is kapott szállást. Az Úr egyengette élet útját.

Július negyedikén a kisebbik fiunk, **Efraim és menyasszonya Abigél** esküvőjére került sor. Nagyon áldott alkalom volt. 170-en vettünk részt a szabadtéri istentiszteleten az észak-komáromi baptista imaház erre igen alkalmas udvarán.

Attól kezdve, hogy az istentiszteletet újra tarthattuk *az ifi is beindult, a vasárnapi iskola is szépen működik.*

Augusztus első vasárnapján már *közösségi vasárnapot* tartottunk, vendég igehirdetőt is hívtunk, idős *Révész József* lelkipásztor testvért. Ezen a vasárnapon már együtt ebédeltünk is imaházunknál.

Augusztus 7-8-án *gyermek, tini és ifi tábor* tartottunk imaházunkban, és az udvarban, sátorozva. Szombatra egy kemény túrát is szerveztek a Visegrádhoz közeli „Prédikálószék” kilátóra.

Augusztus 16-án *Tahi konferencián* vettünk részt, képviselve a határon túli baptista testvéreinket.

Egy másik nagy öröm számunkra a **du-naszerdahelyi misszió** kibontakozása. Az ott élő két testvérünknek köszönhetően nem csak házi közösségekre alkalmas nyitott családi otthonra találtunk, de testvérünk barátai is nyitott szívvel fogadtak, már tavaly tavasz óta.

A sok imának köszönhetően a három generációs családból a középkorú nő fogadta el az Úr Jézust és mondta el a bűnbánók imáját. Amikor megtudtuk, hogy a háznál nincs Biblia, férjem a szolgálati Gedeonita Bibliáját hagyta náluk. Legközelebb azzal vártak, hogy a János evangéliuma a legszebb és legerőteljesebb számunkra... Nem győztünk hálát adni útban hazafele, hogy nincs az a sötétség, melyet Isten világossága meg ne tudna törni. Először csak résnyi, aztán egyre nagyobb kiterjedéssel tapasztaltuk az Úr világosságát, ahogy megvilágította életüket, otthonukat.

Tehetjük ezt, hiszen az elmúlt évben teológus fiunk (Efraim), édesapja mellett, és az észak-komáromi gyülekezet-

ben az ottani lelkipásztor mellett gyakornokoskodott; helyettesítette férjemet hűségesen, lelkiismeretesen felkészülve szinte mindenre kiterjedő figyelemmel. Nagyon jó munkatársunk lett fiatal kora ellenére.

A negyedi imaház sajnos üresen áll. Valamikor innen indult a felvidéki baptista misszió. De van maradék, három testvérnő, akikkel házi közösségben tartjuk a kapcsolatot.

A többi szórványban élő testvéreink hosszú évek óta beutaznak központi gyülekezetünkbe esőben, kánikulában, fagyban és hóban is.

A mi körzetünkhöz és szolgálati területünkhöz tartozik *Győrújfalú* is, *Magyarországon*. A többségében nő-testvérekből álló gyülekezet erő feletti, áldozatos munkát végez, bizonyoságtevő életet él.

A szívünk, lelkünk sokfelé húz... a terület nagy, a munkás igen kevés; de mindig átéljük: *Immánuel, velünk az Isten!* Hittel kérjük az aratás Urát: vezessen, küldjön, mozgasson meg Szentlelke által tetszése, akarata szerint vető, arató vagy pásztori munkában. Ezek a területeken nagy a hiány.

Felvidéken a következő településeken vagyunk jelen, mint magyar baptisták: *Szentpéter, Ujpuszta, Bátorkeszi, Perbete, Kisújfalú, Párkány*; a másik irányban *Komárom, Naszvad, Negyed, Zsigárd, Dunaszerdahely*.

Minden hónap első vasárnapján együtt vagyunk a központi gyülekezetünkben, Szentpéteren – mindazok, akik egészségükönél fogva el tudnak jönni istentiszteletünkre.

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott. Rm 8:28

Dóczé Erzsike

KARANTÉN NAPLÓ

A márciusban kezdődő járvány nálunk is szokatlan helyzeteket eredményezett. Mivel mi az imaháznál lakunk és 3 gyermekünk iskolás egy pedig óvodás volt, minden tekintetben érintettek voltunk. Az iskolában elkezdődött az online oktatás, nekem pedagógusként itthonról kellett dolgoznom, a férjem meg a munkahelyén inkább túlórázott, mint hogy szabira küldték volna... A gyülekezeti élet hirtelen megállt, furcsa volt a nagy csend itt a gyülekezet körül. Az első vasárnapokon online közvetítéseket néztünk együtt a családdal, és csak telefonon tartottuk a kapcsolatot a többiekkel. Aztán mikor már láttuk, hogy ez a helyzet két heten belül nem fog változni, elkezdtünk páran gondolkodni azon, hogy felveszünk mi is a gyülekezetben egy-egy igehirdetést, amit meg-

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *dr. Gergely István* (Amerika)
 Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
Pardi Félix (Erdély)
 Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

oszthatunk a gyülekezet többi tagjával. Ehhez persze sem felszerelésünk sem tapasztalatunk nem volt, szóval tényleg a nulláról kezdtük: a gyülekezetnek fb csoport létrehozása, felvenni az igehirdetést, külön az énekeket (amit előtte be is kellett azért gyakorolni) és a végén összeválni az egészet... na meg feltölteni. Ez az időszak jó volt erre is, hogy megtanuljuk ezeket - együtt a fiataljainkkal! Persze sok minden elmaradt ebben az időszakban, de úgy látom más területeken ez bepótlódott. Számom-

ra kicsit felszabadító volt, hogy nincs annyi program, amire készülni, menni kell, kicsit megnyugodhattunk ilyen tekintetben, ami már nagyon jól esett. De persze nem állt le minden. Az imádkozó édesanyák csoportja is tartott több alkalommal videochat-es imaalkalmat, amiben az az anyuka is részt tudott így venni, akinek a lábai miatt többet kellett feküdni. Amint lehetett menni, elkezdtük egymást is látogatni. Megtanultunk kicsit máshogy is létezni, és szerintem sok családba hozott ez pluszt, hogy belekényszerültünk ebbe a helyzetbe. Bár az alapiskolásaink elég nehezen álltak át az online oktatásra, ami a szülőket is nagyon lefárasztotta, mégis hálás vagyok ezért az időszakért. Aztán, amint lehetett istentiszteletet tartani, mi belevágtunk. Azóta lassan visszaállt minden a régi kerékvágásba, vagyis csak majdnem minden - és ez a lényeg! Ha már vittünk magunkkal valamit ebből az időszakból, ami jó irányba változtatta családi vagy lelki életünket, már megérte!

Bresztyák Margit, Szentpéter

ABDIÁS PRÓFÉTA INTELME (prófécia Edom ellen)

*Szıklán, magasan laksz, tudom,
biztonságod ez adja.*

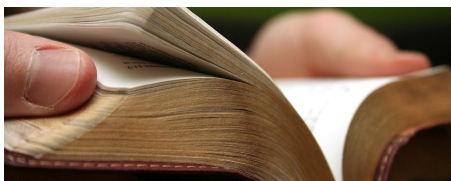
*Még sincs benned irgalom,
hogy megsegítsd a bajba
jutott testvéredet, sőt
még örömsz is bukásán.*

*Nem szánsz szegény szenvedőt,
nem sírsz veszte láttán:
utolér hát téged is.*

Kőből van a szíved is.

*Azt hiszed, hogy jobb vagy másnál,
mert az éppen porba hull?
Fölsegíti őt az Úr
kegyelme, s teszi áldássá!*

Szilágyi József

SZÁMOS KÉRDÉSEK

Kérdések **Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvéből** (Pécs, 2004.)

1. Az ötezer ember jóltartásánál hány kenyér, mennyi hal, hány kosár maradék szerepel?
2. A négyezernél mennyi?
3. Hány fia és hány leánya volt Dávidnak?
4. Hány tagja volt Dávid zenekarának?
5. Hány tagja volt Zorobábel temploma zenekarának?

JÖJJ, ISTENEM / SHINE ON US

Für B éla, 2000

$\text{♩} = 80$

Michael W. Smith & Deborah Smith

ff *f* *mf* *mp*

1. Jöjj Is - te - nem, jöjj tün - dö -
2. Jöjj Is - te - nem, jöjj ke - gyel -
3. Jöjj Is - te - nem, é - gi sze - re -

köld be é - le tern. Jöjj Is - te -
me - det add ne kem. Jöjj Is - te -
te - ted é - he zem. Jöjj Is - te -

mf

nem, jöjj tün - dö köld be é - le tern.
nem, jöjj ke - gyel me - det add ne kem. Te jár (Te jár) én - ve.
nem, é - gi sze - re te ted é - he zem.

lem Ve-

led (Ve - led) jó ne - kem az éjsza - ká ban fogd ke - zem. Tün - dö -

kölj rám Is - te - nem.

Ha a te orcád nem jár velünk, ne vigy ki minket innen. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? (2Móz 33,15k)

6. Skévának hány ördögűző fia volt?
7. Hányféle gyümölcsöt terem az "életnek fája"?
8. Hány ezüstöt kapott Júdás Jézusért?
9. Hány fiúnál ért többet Ruth?
10. A csodálatos halfogás eredménye hány hal volt?
11. Hányadik zoltár a legrövidebb, ill. a leghosszabb?
12. Hány személy tartózkodott a megdicsőülés hegyén?
13. Hány katonája volt Ábrahámnak?

14. Jákób - két feleségéért - hány évig szolgált?
15. Gedeon győztes seregének létszáma mennyi?
16. Hány méter magas volt a Nabukodonozor által készített arany állókép?
17. Hány fia és hány lánya volt Jónak - Összesen?
18. Hány éves korában halt meg Mózes?
19. A Biblia legidősebb embere ki volt és hány évig élt?
20. Hány ezüstöt kaptak Józsefért a bátyjai?